

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg er såmænd godt klar over, at der er forskel på de to ydelser, men Enhedslisten kan jo ikke komme uden om, at hver gang man laver et tiltag i den stil, som Enhedslisten lægger op til her, mindsker man afstanden mellem de to systemer. Det er det, vi grundlæggende synes er en dårlig idé, fordi der skal være så stærk en motivation som overhovedet muligt til, at folk forsikrer sig imod ledighed og dermed har dagpengesystemet at falde tilbage på. Derfor mener vi stadig væk, at det her forslag er forkert tænkt.

Om det er værdigt eller ikke er værdigt, at man ikke får nogen indkomst, fordi man så er afhængig af sin ægtefælle: Jamen det værdige er, at de, der kan tage vare på sig selv, tager vare på sig selv, sådan at samfundet – fællesskabet – kan koncentrere sig om dem, der er tilbage, som ikke kan tage vare på sig selv.

Det er jo sådan set det princip, der er gældende i vores kontanthjælpssystem i dag. Er man et ægtepar, og man har indkomst, så man kan klare sig selv ifølge de definitioner, som vi har på nuværende tidspunkt, jamen så er det sådan, at der er et loft over, hvor meget man kan modtage som ægtepar. Det er det.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Enhedslisten vil bestemt også gerne have flere til at være omfattet af forsikringssystemet. Derfor synes vi f.eks., man skal gøre det nemmere at komme ind i systemet, det skal blive sværere at falde ud af systemet eller blive smidt ud af systemet, og vi synes også, at man skulle hæve kontanthjælpen, så folk havde råd til at betale deres a-kasse-kontingent, også når de var på kontanthjælp. Det er jo et problem i dag, at mange af dem, der ikke har nået at optjene dagpenget, så mister den fuldstændig, når de kommer på kontanthjælp, fordi de ikke har råd til at betale a-kasse-kontingentet.

Men jeg forstår stadig ikke, hvorfor De Radikale mener, at der skal være forskel på samlevende og ægtefæller, hvorfor det skal være økonomien, der afgør, om man gifter sig eller ej. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå, for om man har penge nok til at leve af eller ej, må jo være det samme, uanset om man er gift eller samlevende, og vi synes faktisk, det er vigtigt for det enkelte menneske at have sin egen indkomst. Så langt burde vi være nået.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Kun to korte bemærkninger. Lige gyldigt hvor mange gange Enhedslisten forsøger at tale sig uden om det, så bliver jeg bare nødt til at konstatere, at et forslag som det her er med til at mindske afstanden mellem et forsikringssystem og et ikkeforsikringssystem, og det er vi grundlæggende imod, fordi vi mener, det er vigtigt, at der er en stor motivation til, at man forsikrer sig, sådan at man er med til igennem det system at tage vare på sig selv.

Så til den anden problemstilling om, hvorvidt det er rimeligt, at der er den her forskel mellem, om man er gift, eller man er samlevende eller ikke er gift. Hvis der skal gøres noget på det felt dér, så skal det være sådan, at andre samlevende bliver ligestillede. Så er det den vej, vi skal gå. Det er ikke i den modsatte retning. Det mener jeg er et forkert skridt at gå.

Vi skal sørge for, at samfundet koncentrerer sine ressourcer om de folk, som har det største behov – det må være det væsentligste – og ikke om enkeltpersoner, der føler sig berettigede, fordi de ikke har et arbejde.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Pernille Falcon.

Pernille Falcon (EL):

Forslaget fra Enhedslistens side er både ideologisk, kønspolitisk og udtryk for almindelig menneskelig sund fornuft. For mig at se er der sammenhæng mellem de tre ting. Det er meget enkelt. Det er Enhedslistens opfattelse, at vi skal have et samfund, hvor mennesker betragtes som enestående individer, uanset hvordan de har valgt at leve, og uanset om de er arbejdsløse eller ej. Sådan er det ikke i dag.

Hvis man har arbejde, bliver ens indkomst ikke bestemt af, hvem man lever sammen med og hvordan. Og hvis man er arbejdsløs og på dagpenge, bliver ens indkomst heller ikke bestemt af, hvem man lever sammen med og hvordan. Men hvis man er på kontanthjælp og er gift, så bliver indkomsten bestemt af ægtefælens indkomst.

Et eksempel fra det virkelige liv er to unge mennesker, der bor sammen, har to små børn, hvoraf det ene er handicappet. Den ene ægtefælle har et arbejde 100 km fra hjemmet og passer pligtskyldigst dette arbejde med halvanden times transport hver vej. På grund af omstændig-